Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Omnes ex vobis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

Sermones cõmunes de

OMnis ex vobis q̇ non renūciat oibꝫ q̄ poſſidet nō pōt me⁹ eſſe diſcipulus. Lu. xiiij. Nullus ē vere chriā⁹ niſi ſit verus chri diſcipul⁹. nā dr̄ chriā⁹ a chriſto. Vn̄ et chriani p̄mo dicebant diſcipuli et poſtmodū vocati ſunt chriani. q̇d nomē p̄mo ab ap̄lis ꝛ diſcipul' fuit introductū ap̄d Antiochiā. vt ſcribit̄. ij. li. eccl'iaſtice hiſtorie. In tribꝫ aūt p̄cipue ꝯſiſtit diſcipulat⁹ chri. Primo in vera mentꝫ humiliatione. Vn̄ dicebat dn̄s Matt. xj. Diſcite a me .ſ. tanq̄ veri diſcipuli: qꝛ mitꝫ ſum ꝛ hūilis corde. ¶ Scd̄o in fraterne dilectione. Vn̄ Joannis. xiij. In hoc cognoſcent quia diſcipuli mei eſtis ſi dilectionem habueritis ad inuicē. ¶ Tertio in amorꝫ inordinati excluſione .ſ. amoris mūdani ꝛ carnalis. Et h̄ declarat̄ in p̄nti euāgelio in q̇ intendit ſaluator nos retrahere a triplici amore inordinato īpeditiuo a vero dei amore ꝛ q̇ etiā impedit ne q̇s efficiat̄ ver⁹ chriſti diſcipul⁹ audiendo efficacit̄ ꝛ implēdo doctrinā chri: ꝛ ꝑ ꝯn̄s impedit ne q̇s ſit ver⁹ chrianus cū chrianus ſit ille q̇ chri doctrinā recipit ꝛ exequit̄. Vn̄ hieronymo legēti tulliū dictū fuit corripiēdo eū Ciceronianus es nō chrianus. Vt ḡ ſimus veri chri diſcipuli ꝛ vere chriani neceſſariū nobis ē abijcere illū triplicē amorē impeditiuū

¶ Prim⁹ eſt amor carnal' ꝓpinq̇tatis
¶ Scd̄s eſt animal' ſenſualitatꝫ
¶ Tertius ē t̄palis vanitatis

PRim⁹ eſt ꝛc̄. quē excludit dn̄s cuꝫ di. Siq̇s venit ad me ꝛ nō odit pa. ſu. ꝛ ma. ꝛ vx. ꝛ fi. et fra. ꝛ ſo. ad. aūt ꝛ aiam ſu. nō pōt me⁹ eſſe diſcipul⁹. Theoph. Quia eīm concomitantiū ip̄m nō ex toto affectu ſed tepide ſequebāt̄ iō oñdit q̇lem deceat eē ſuū diſcipulū. In p̄dicto aūt textu euangelico tangit dn̄s tria.

¶ Primo venientiū paucitatē
¶ Scd̄o honorabilē vtilitatē
¶ Tertio veniendi difficultatē

PRio venientiū paucitatē: cū di. Siq̇s. q. di. pauci ſūt tales. Ber. O bone ieſu q̄ꝫ pauci ſunt q̇ poſt te ire velint ꝛc̄. Scd̄o honorabilem vtilitatē: cū di. ad me ſcꝫ dn̄m celi et terre. Eccl. xxiij. Magna gloria ſeq̇ dn̄m. ¶ Tertio veniendi difficultatē: cum di. ꝛ nō odit pa. ſu. ꝛc̄ debet ibi ſumi odiū vt opponit̄ amori inordinato ꝛ impedimēto ab amore dei. Vn̄ dr̄ Gre. i omel. Perpēdere libet q̄mō parentes ꝛ carnal'r ꝓpinq̇s p̄cipimur odiſſe q̇ iubemur ꝛ inimicos diligere: ſed ſi vim p̄cepti ꝑpendim⁹ vtrūqꝫ agere ꝑ diſcretionē valem⁹ vt eos q̇ nobis carnis cognatiōe ꝯiuncti ſūt ꝛ q̄s primos nouim⁹ diligam⁹ ꝛ q̄s aduerſarios in via dei patimur odiēdo ꝛ fugiēdo neſciamus. q̄ſi eīm ꝑ odiū diligit̄ q̇ carnal'r ſapiēs dum praua nob̄ ingerit nō audit̄. Itē ꝓ amādi ſūt p̄ximi: impēdēda charitas oibꝫ ꝛ ꝓpinq̇s ꝛ extraneis: nec tamē ꝑ eadē charitate a dei amore flectendū: fideles q̇dē ꝯpatiant̄ p̄ximis ꝑ charitatē ꝛ tn̄ de via dei nō exorbitent ꝑ cōpaſſionē. Hec ille. Fatuus ꝑfecto q̇ ꝓpter amorē carnaliū amicoꝝ retardat̄ a ſeq̄la chri. Legim⁹ de q̄dā q̇ aliq̄nto t̄pe ꝓpter ꝓpinquoꝝ amorē retardat⁹ ē a ſequela chri. Hic āt amicos ſemel vocās ad cōuiuiū int̄ epulas interrogauit vnū quē ſibi magis fidelē credebat vt ſi eū diligeret minimū digitū ſuū ꝑ eo in igneꝫ mitteret. Ille ꝓ timēs h̄ facere renuit nec fidē quā ſibi ſimulauerat exhibuit. Et deī[illegible] ceteris oibꝫ ꝑ ordinē reqſitis idē i eis reperit q̇ in p̄mo. Tunc ille di. Ob amorē vr̄i actenꝰ a dei ſeq̄la retardat⁹ ſum: ſed ampli⁹ nolo tardare. qꝛ cū minimū mēbrū vr̄i corporis nolueritis igni tranſitorio ꝑ me exponere ad horā: iō nec ego totū corp⁹ ꝛ aīam pro vobis exponere volo igni perpetuo. ¶ Sic itaq̄ ꝓpinquoꝝ amor puta filioꝝ impedit at a vero chriſti amore regulandus eſt triplici regula. ¶ Prima eſt regula ſpiritual' affectionis. vt vicꝫ in ꝓpinquis plus affectionem habeam⁹ ad ſpiritū ſaluandū q̄ ad corpus. Ratio eīm diligendi aliquē ex charitate eſt participatio ſummi boni beatificantis. vt dicit Aug. Eſt aūt homo capax et particeps ſummi boni rōne anime ꝛ non corporis. Non eīm eſt corpus beatificabile niſi ſecundario ꝛ min⁹ principaliter. Iō diligenda eſt anima p̄ncipaliter ꝛ non corpus ꝛ vltra dilectio ad corpus debꝫ eē ꝓpter animā. Q̇ contra dicit Chryſ. de q̇buſdam. Corpus natorum ſuoꝝ parentes amant: animā aūt contēnunt. Deſiderant eīm eos valere in iſto ſeculo ꝛ nō curant q̇d

ſunt paſſuri in illo. Alij militias filijs pui/
dent: alij honores: et nemo filijs ſuis pui
det deũ. pditionẽ illorũ magno pcio cõpa/
rant: ⁊ ſalutẽ illis nec dono accipe volunt.
Si videant illos paupes triſtant ⁊ ſuſpi/
rant. Si autẽ viderit illos peccãtes nemo
triſtat vt oſtendãt q̃ corpoꝝ ſunt parẽtes:
nõ animarũ. ¶ Secũda eſt regula final' in
tentionis: vt vicꝫ amando propinquos in/
tendam⁹ ordinare amorẽ illũ ad amorem
dei propt' quẽ ſunt oĩa cetera diligenda tã
q̃ ꝓpter vltimũ finẽ quo ſolo fruendũ eſt.
vt determinat magiſter in pmo ſentẽtiaꝝ.
di.j. Vñ dicit Gre. in homel. Ille pacter
charitatẽ habꝫ q̃ et amicũ diligit in deum
⁊ inimicũ diligit ꝓpt' deũ. Sic ḡ nos inui/
cem debem⁹ diligere vt inuicẽ adiutoriuꝫ
impendam⁹ puenjẽdi in deũ ¶ Tertia eſt
regula rationalis diſcretionis. vt vicꝫ ſit ra
tis amor rõnalis et diſcret⁹. Amor diſcre/
tus pſonas q̃dẽ amat ſed vicia pſequitur.
nec ſic pſonis cõdeſcendit vt vicijs implice
tur. Hui⁹ exemplũ habem⁹ in chřo. Ber.
Chriſtus in aſſumptiõe carnis cõdeſcẽdit
mihi. in culpe vitatõne recte cõſuluit ſibi.
Rhoma. xiij. Dilectio pximi. ſ. bñ ordina/
ta ⁊ diſcreta malũ nõ operat'. ¶ Sed ex a/
more inordinato ⁊ indiſcreto ꝓpinquorum
tria pcipue ſolẽt oriri mala. ¶ Primũ ẽ vi
ciorũ diſſimulatio: vicꝫ nõ corrigẽdo. vl' et
adijciẽdo: ſuſtinendo et defendẽdo. Sene.
Amici vicia ſi feras facꝫ tua. bis peccas cũ
peccanti obſequiũ accõmodas. Aug. ſuper
Pſal. Hec eſt ira ⁊ indignatio dei magna
vt deſit correctio et aſſit adulatio. Chari/
tas quippe dicit illud Apoca. iij. Ego q̃s
amo arguo ⁊ caſtigo. ¶ Scdm eſt extrane/
orum dãnificatio. cum vicꝫ aliq̃s ꝓpt' affe/
ctionẽ ꝓpinquorũ damnificat alios in fa
mã vel rebus vl' pſona. Tullius. Nulla eſt
peccati excuſatio ſi amicicie cauſa peccaue
ris. Vnde maxime cauẽda eſt pſonaꝝ ac/
ceptio a iudicib⁹ ⁊ his q̃ pſunt. Prouerb.
xxviij. Qui cognoſcit pſonã in iudicio non
bene facit. ex hoc eñ vitas proſternit'. Eſa.
lix. Conuerſũ eſt iudiciũ retrorſũ: et iuſticia
longe ſtetit. corruit veritas in plateis: et eq̃
tas nõ potuit igredi. ¶ Tertiuꝫ eſt ſupflua
terrenoꝝ affectio: qm̃ vicꝫ ſupflue afficiunt'
⁊ occupant ſe circa terrena ꝓpt' amorẽ filio
rũ aut heredũ vt plerũqꝫ omittãt que dei

ſunt. et ſalutis proprie. Plerũqꝫ etiã q̃ alijs
debita ſunt vel omnino ſoluere recuſant:
vel debitorũ partẽ defraudãt: et inſup ml'
ta p fraudẽ ⁊ iniuſticiã ſibi ⁊ ſuis heredib⁹
adq̃runt. Caue ne te damnet filiorũ aut p
pinquorũ quorũcunqꝫ inordinatus amor.
Mira vtiqꝫ fatuitas q̃ homo ſic laboret p
alio. Eccles. iiij. Cõſiderãs repperi et aliã
vanitatẽ ſub ſole. Vnus eſt ⁊ ſecundũ non
habet: non filiũ: nõ fratrẽ: ⁊ tamẽ laborare
nõ ceſſat: nec ſaciant' oculi ei⁹ diuitijs. nec
recogitat di. cui laboro.

SEcũdus eſt amor animalis ſenſu
alitatis: quem excludit dominus
dicens. Si q̃s venit ad me ⁊ non
odit adhuc et aĩam ſuã nõ poteſt me⁹ eſſe
diſcipulus. Et Io. xij. Qui amat animã ſu
am pdet eam ⁊c. Animã inquã. i. animali
tatẽ ſeu ſenſualẽ inclinationẽ que impedit
ab amore dei ⁊ doctrina chři. j. Corinth. ij.
Animalis homo nõ pcipit ea que ſũt ſpi/
ritus dei. Ideo dicebat dñs Mat. xj. Re
gnũ celorũ vim patit': et violenti rapiũt illð
q̃ vicꝫ Qui vult regnũ celorũ ingredi de/
bet ſibipſi violentiã facere reprimendo in/
clinatõem ſenſualitatis p maceratõem car
nis. Propter quod etiã dñs ſubiungit in
euãgelio. Et qui nõ baiulat crucẽ ſuam et
venit poſt me nõ poteſt me⁹ eſſe diſcipul⁹.
Crucem inquã. i. carnis ſ ſenſualitatꝫ mor/
tificationẽ. In cruce quippe oim tormen
torũ genera deſignant'. Vnde dicit' crux
a cruciatu. Et cruciari dicit' q̃ quõlibet af/
fligit'. Vnde quotidie ac ſemp crucẽ porta
re debemus vt amorẽ chři ſemp oñdam⁹.
Non ſunt aduerſa timenda. nõ pſpa ⁊ car/
nalia ſectanda vt crux chři ferat'. Auguſt.
Crux dñi non tm̃ illa dicit' que tpe paſſio
nis ligni affixiõe ꝯſtruit': ſed ⁊ illa toti⁹ vite
curriculo cũctaꝝ diſcipliarũ virtutib⁹ coapta
tur. Tota enim vita chřiani hois ſi ſcdm euã
geliũ viuat crux atqꝫ martyriũ eſt. Hec ille
Quia vero crucẽ dñi portare volenti neceſ
ſaria eſt diſcretio. ideo ſubditur i euange
lio. Quis homo ex vobis volens turrim
edificare nõ. ⁊c. ⁊ ponunt' duo exẽpla. vi/
de textũ. In quibus exẽplis admonemur
ne vltra vires nr̃as nos extendam⁹. Greg.
Omne qđ agimus puentre p cõſideratõis
ſtudiũ debemus. Vt autẽ excludam⁹ a/
morem ſenſualitatis: nec timeamus carnẽ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mortificare portādo crucē poſt dn̄m notā/
de ſunt tres p̄cipue conſideratōes.
¶ Prima eſt conſideratio corruptibilis vi
¶ Scd̄a ē honorabil' dignitatꝫ (litatis.
¶ Tertia eſt deſiderabilis vtilitatis.
¶ Prima ḡ ꝛc. ſ. ipius corꝑis. Quis em̄ ti
mere debet ꝛ q̄d mirū eſt ꝑ tali ac tāto do
mino qualis eſt dn̄s Jeſus exponere labo
rib⁹ ꝛ penis corpus ita vile. Job. xxv. Hō
putredo ꝛ filius hominis vermis.
¶ Scd̄a eſt cōſideratio honorabil' digni/
tatis. ſ. quo ad aīam: cui merito ſubijci de/
bet corpus. Bern̄. in medit. O aīa inſigni/
ta dei imagine decorata ſimilitudine: p̄ticeps
ratiōis: capax btitudinis q̄d tibi de carne.
¶ Tertia eſt cōſideratio deſiderabil' vtili/
tatis. Figura Gen̄. xlix. Yſachar vidēs ter
ram q͛ eſſet bona ꝛ requiem q͛ eſſet optima:
ſupponit humeros ad portandū. Yſachar
interp̄tat' vir mercedē vidit. q꞉ q̄ videt p̄e/
miū portat ꝑpia patienter. Greg. Spes ī et/
nitate animū erigit. ꝛ idcirco nulla mala q̄
exteri⁹ tolerat ſentit. Exemplū. Cū q̄dam
deuotōe mot⁹ vitā auſterā duceret ꝛ ꝯſan/
guinei ſui hoc cognito ad eū redarguendū
veniſſent: tale eis dedit reſponſum cordi ꝛ
memorie cōmendandū. Tanta ꝛ talia au/
diui ꝛ legi de vita eterna q͛ nō curo q̄ntum
mihi ꝯſtet ꝛ q̄d expendā ꝑ ea. Sꝫ heu ho
miſeri et ceci mūdani tm̄ laborant pro vita
mortali ſed parū ꝑ vita eterna. Bern̄. Sic
ſtulti exiſtimatores de minimis maximam
ꝛ de maximis minimā curā gerunt.

TErtius eſt amor tp̄alis vanitatis
ſiue p̄ſpitatis quē excludit dicens
Sic ḡ omnis ex vobis q̄ nō renū
ciauerit omnib⁹ q̄ poſſidet nō pōt me⁹ eſſe
diſcipul⁹. q꞉ nō pōt q̄s ſimul deo ſeruire et
mūdo. Mat. vj. Non poteſtis deo ſuire et
māmone. Ideo dicit Aug'. Diſce nō dili/
gere mundū vt diligas deū. funde vt im/
plearis. auertere vt ꝯuertaris. ¶ Eſt tn̄ No
tandū q͛ nō damnat dn̄s poſſeſſionē ſꝫ af/
fectionē inordinatā. Vnd' Abraam legitur
poſſeſſiones habuiſſe q̄ tn̄ fuit ꝑfect⁹. Ex
hac autē concluſiōe que ſic in fine euāgelij
infert ſm glo. apparet q͛ edificare turrim ꝛ
facere cū fortiori pacē vt p̄mittit in textu e/
uangelico nihil aliud ſignat q̄ eſſe diſcipu
lū chri. p̄parare ꝓ ſumptus et mittere lega/
tione nihil aliud eſt q̄ renūciare omnibus

Et nota ſm Bedam q͛ diſtat int' renun/
ciare oīb⁹ ꝛ relinquere omnia. Paucorum
em̄ ꝑfectorū eſt omnia relinq̄re. h' eſt om̄ia
tēporalia ꝛ curas mūdi poſtponere ꝛ ſolis
eternis inhiare. Cunctoꝝ aūt fideliū ē re/
nūciare omnib⁹: hoc eſt: ſic tenere q̄ mundi
ſunt vt tamē ꝑ ea nō teneant' a mūdo. Vn̄
primū eſt ſupererogatōis ꝛ conſilij. Secun/
dū ꝓ neceſſitatis et p̄cepti. Et debet eſſe
huiōi renunciatio integra q̄ ad ſua: q̄ ad ſu
os: et q̄ ad ſe. ſm q͛ dictū eſt abrae. Egre/
dere de terra ꝛ de cognatōe tua. ꝛ d' domo
patris tui. Vnde q̄dam. Chr̄e tuos tua te
gtis accepimus a te. Ergo meos mea me
merito nūc exigis a me. Facile aūt eſt oī/
bus terrenis renūciare ꝯſideranti tria.
¶ Primū eſt repromiſſe glīe ſublimitas.
¶ Scd̄m eſt vite p̄ſentis breuitas.
¶ Tertiū eſt mundane p̄ſpitatis vanitas.
Primū ꝛc. Gre. in home. Si conſiderem⁹
frēs chariſſimi que et q̄nta ſunt que nobis
ꝑmittunt' in celis vileſcunt aio oīa que ha
¶ Secundū eſt p̄ſentꝫ vi (bent in terris. ꝛc.
te breuitas. q꞉ vt dicit Seneca. Punctū eſt
q̄d viuimus: ꝛ adhuc puncto minus
¶ Tertiū eſt mundane p̄ſperitatꝫ vanitas
ſiue fallacitas. Eccl'es. j. Vidi cūcta q̄ ſub
ſole ſunt ꝛ ecce vniuerſa vanitas et afflictio
ſpūs. Itē Eccl'es. ij. Magnificaui opera
mea: edificaui mihi domos et plātaui vi
neas: feci ortos et pomeria ꝛ cōſeui ea cun
cti generis arborib⁹ ꝛc. Seq̄t'. Cūq͛ me cō
uertiſſem ad vniuerſa oꝑa que fecerāt ma
nus mee. ꝛ ad labores in q̄b⁹ fruſtra ſuda
uerā: vidi in omnib⁹ vanitatē ꝛ afflictionē
animi: ꝛ nihil ꝑmanere ſub ſole. ꝛ Eccles
iij. Trāſeunt vniuerſa ſub celo. Ideo dicit
Gre. Ecce chariſſimi trāſit oē q̄d agitis: ꝛ
ad extremū iudiciū quotidie volētes nolē/
teſq͛ ꝓperatis. Cur ergo amat' q̄d relinq̄t'
Propterea etiā dicit Gre. Diuitias nequaq͛
q̄ dn̄s diuitias ſꝫ fallaces diuitias appel
lat. In hoc aūt patet ſua fallacitas: q꞉ cuꝫ
ſe putat' ꝑ eas ad ſecuritatē ꝑueniſſe plerū
q͛ aut infortunio turbat' aut morte ꝑuenit'
Exemplū de Nabuchodonoſor Dan̄. iiij.
ꝛ de Balthaſar Dan̄. v. Hec ergo ſupra/
dicta attēta mente cōſiderem⁹ q̄tin⁹ amo/
re mundi excluſi veri chriſti diſcipuli ſim⁹.
ꝛ tandē ad celeſtem manſionē ſuis miniſtris
ꝛ diſcipulis repromiſſam ꝑuenire mereat'

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſmur cū eo ꝑenniter regnaturi Amen

¶ Sermones ſup aliqua euangelia d̾ pl'i bus martyribus. Primo ſup euangeliuꝫ Attendite a fermento ꝛc. Lu. xij.

Attendite a

fermento phariſeoꝝ quod eſt hypocriſis. Luce. xij. Theop. vocat fermentū hypocriſim tanꝗ̄ alterātē ꝛ coꝛrumpentē intentiōes hominū quibꝰ ſe ingeſſerit. Nihil enim ſic alterat mores vt hypocriſis. Beda. Nam ſicut modicuꝫ fermentū totam farine maſſam coꝛrumpit Sic ſimulatio animū tota virtutū ſinceritate et veritate fraudabit. Hec ille. Jō bñ nos hoꝛtatur dñs dicens. Attendite. id eſt diligenter cauete a fermento phariſeoꝛum quod eſt hypocriſis. i. ſimulatio. In hoc ḡ euangelio nos inducit dñs ad ſimulationē vitandam: ꝛ ad veritatē vite et doctrine ſeruandā: ſic ꝙ nullo modo ab ea recedāꝰ ꝓpter timoꝛē humanū aut mundanū. Et h̄ facit tria nobis ꝯſiderāda ꝓponendo

¶ Prima eſt neceſſitas future reuelatōis.
¶ Scōm eſt fragilitas hūane ꝯditōis.
¶ Tertiū eſt ſublimitas diuie gubnatōis.

Primū eſt ꝛc. cum dicit. Nihil ē opertum qd̄ nō reueletur ꝛc. q. d. h̄ꝫ Hiero. Nolite timere pſequtiū ſeuiciā ꝛ blaſphemātiū rabiē. neqꝫ emulemini ſimulatores. qꝛ veniet dies iudicij in q̄ ꝛ vr̄a virtus et eoꝝ neq̄cia oībꝰ demōſtrabitur. ꝛ cuilibet ſm̄ opa ſua tā interioꝛa ꝗ̄ exterioꝛa reddet. O ꝗ̄ta ꝯfuſio: ꝗ̄ta triſticia tunc erit reprobis miſeris cū videbūt oīa pctā ſua ſic publice detegi: et coꝛdis ſui ſecreta reuelari. Erit vtiqꝫ tunc in eis hoꝛribilis confuſio ꝛ terribilis afflictio p̄cipue ꝓpter tria.

¶ Tum propter aſtantis ꝯſoꝛtij numeroſitatē inexplicabilem. ¶ Tum ꝓpter adiuuātis remedij impoſſibilitatē irrepabilē. ¶ Tum ꝓpter iudicantis imperij ſublimitatē inextimabilē. Uide in tractatu de finali iudicio in ſecūda conſideratiōe principali in tertio myſterio.

Secundum eſt fragilitas humane ꝯditiōis q̄ ſic ipotēs ē ꝙ n̄ p̄t hō ledere hoīeꝫ niſi i minis. ſ. i coꝛpe. ꝛ ſic leſꝰ ꝓfic i magnis. ſ. i aīa. Un̄ dic dñs.

Dico aūt vobis amicꝫ meis ne terreamini ab his q̄ occidunt coꝛpꝰ ꝛ poſt h̄ nō habent ampliꝰ qd̄ faciāt. Amb. Moꝛtē docet nō eſſe terribilē quā locupletioꝛe fenoꝛe ſit imoꝛtalitas redemptura. Poſſunt aūt aſſignari tres cauſe p̄ncipales ꝓpt q̄s ſancti martyres nō timuerūt eos q̄ coꝛpa occidebant: ſed moꝛtē poꝛtꝰ alacriter ſuſtinebant. q̄s vide in ſer. de ſancto Blaſio parte. iij. articulo. ij.

Tertiū ē ſublimitas diuine gubernatiōnis q̄ ſe ad oīa extendit et ſup omia. Jō ipē deꝰ timendꝰ eſt ꝛ non hoīes. Unde di. Oñdam aūt vobis quē timeatꝫ. Timete eū q̄ poſtꝗ̄ oc. hꝫ po. mit. in ge. Ita dico vobis ꝛc. Ubi ꝓponitur triplex ꝯſideratō

¶ Pria ē ꝯſideratio diuie potentie
¶ Scda ē ꝯſideratio diuine ꝓuidentie.
¶ Tertia ē ꝯſideratio diuie clementie.

Prima eſt ꝯſideratio ꝛc.

diu di. Timete eū q̄ poſtꝗ̄ oc. hꝫ po. mit. i ge. q̄ ē moꝛs aīe. Manū eī oīpotentꝫ nullus pōt effugere neqꝫ viuꝰ neqꝫ defūctꝰ. Jō bñ dꝛ Eccs. vl. Deum time ꝛ mādata eius obſerua h̄ eſt omnis hō. Et ſicut dic Gregꝰ. Magna ſecuritas eſt nihil timere pter deum: et ſtultus timoꝛ eſt quo plꝰ timetur indignatio humana ꝗ̄ diuina. Nā vt dic ſapiēs. Qui timet hoīem cito coꝛruet. q̄ ſperat in dño ſubleuabitur.

Scda eſt ꝯſideratio diuīe

ꝓuidentie: ꝑ quam oꝛdinatur ꝛ vita ꝛ moꝛs oīm. Sap. xiiij. Tu aūt pꝛ gubernas oīa ꝓuidentia. Un̄ dic dñs. Nonne duo paſſeres veneūt dipōdio ꝛ vnꝰ ex illꝭ nō ē i obliuione coꝛā deo. Amb. q. d. Si deus obliuionē paſſeꝝ non hꝫ q̄ venduntur modico p̄cio: hoīm quō hr̄e pōt. Et ſm̄ Hiero. ſenſus eſt. Si parua ſine dei ꝓuidentia non pereunt: vos q̄ eterni eſtis timere non debetis ꝙ abſqꝫ dei ꝓuidentia viuatis. Sequitur. Sed et capilli capitis veſtri omnes numerati ſunt. Per hoc ſm̄ Chryſ. ſignat ꝙ omnia q̄ ad ſanctos ſpectant diligentiſſime nouit/ diligentiā em̄ cure adhibite numeratio manifeſtat. q. d. Moꝛi ne timueritis qꝛ in plenitudine reſurgetꝫ Un̄ gloſ. Ut de tota taceā maſſa coꝛpis etiā minute p̄ticule future reſurrectiōi ſeruantur. Et de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN